Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37160
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

208

120

tarde vera ab illis pœnis quos oppidit. Secundo
aut quibus cum incad ascendit ptzi ex dite. Primo
e nec esse tabulando longiad z certa imbra nec excedit
forcio. Ad cui ho ita p sericia didicit no flezi ex
ad mersis sed e qi in loco minuto no cuans et q sibi
fuerit contria. Ad e grande in tribulatoib cui assint
et desiderare cui sint. De invidia et ortu eius

Quintu itani z cont invidia. Quia bro Greg pat
mit vicia capitalia eo q ex sui ratione habeat
ut alia vicia inde signat. Ait Cassianus z ysidr ea
mit capitalia no cumdat eo forsitad q ex vicio capita
li sua ducit originem. Vt aut ino quis natiaz per
sua affectu in te apprehendas scire debes q invidia est
de bono alterius dolere. Invidie enim obiectu e bonum
sceni inquitu e sibi malu. Hoc aut duc stingit
ut tripte. Vno inquitu sibi timet malu z invidet
q inimico ne et aliquis q nob no placz sit ne pla
tus timeres ne nos deprimat z hoc i casu stadet sme
pecd. Alio inquitu expiring bona proximi no q sibi
invidem id sed quia dolem nob abesse z hoc e mit
du bonu zelus. Tali enim invidia dolem omes in
dere ad humilitatem corde z obediaz. Alio sit istud
inquitu bonu seis z diminui mit propue gloriae
Nuc invidia e propue inera illa in quibus assistit
gloria. Vi nuc vanigloss z pusillanimes sint invidi
q isti timent i minui gloriu sua illi. Quilibet ti
meat se superari. Invidia vbiuq timent filias
suas tand seni adducit q sint odio superari de
tractio. Exulta in adversis proximi z afflictio i pace
eius. Quo pueit ad dilectio proximi